Døden og poesien ...

TEKST
Arne Olav L. Hageberg

PUBLISERT 1. september 2007

for meg personleg har Sigmund Skard si gjendikting av det fire tusen år ga ke diktet «Døden» vore noko eg har vendt attende til gong på gong på gong. D mellom anna:

I dag står døden for meg som angen av myrra, som å sitja under seglet ein da

I dag står døden for meg som når himmelen blir skyfri, som når ein mann kjem på noko han har gløymt.

I dag står døden for meg som når ein lengtar etter å sjå att huset sitt etter ein sat i fangenskap i mange år.

Sist eg møtte denne teksten var faktisk som psykolog; i ein internasjonal fagartikkel om sjølvmord opp gjennom historia. Kanskje er dette, stod det der, den første oppteikninga av sjølvmordstankar me har? Det at eg alt åtte dette diktet inne i meg, på mitt eige mål, gav meg ei mykje nærare oppleving av denne egyptaren, enn om eg bare hadde sett delar av diktet referert på engelsk.

Psykolog og poet Helge Torvund på dagbladet. no 24.7.2007

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 9, 2007, side

TEKST
Arne Olav L. Hageberg, Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet